

مسعود ده‌نمکی که پیش از این سه قسمت از سینمایی اخراجی‌ها را ساخته است، اکنون و پس از ۱۴ سال برای ساخت اسپین‌آف (فصل چهارم) آن پروانه ساخت‌گرفت.

ده‌نمکی در هر فصل از اخراجی‌ها از ترکیب بازیگران قدیم و جدید بهره برده است. او در اخراجی‌ها ۴ هم به این شکل عمل می‌کند.

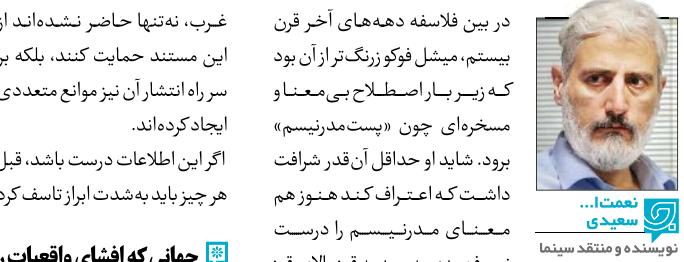
ده‌نمکی زمستان سال قبل برای فیلمنامه‌ای به نام پرواز ۶۵۵ پروانه ساخت گرفته بود که تولید این فیلم فعلا منتفی شده است. به نظر

«اخراجی‌ها ۴» ساخته می‌شود

اسرائیلیسم چگونه تاریخ را بلعید

مستند «اسرائیلیسم» که این روزها در سکوی عماریار در حال اکران است تاریخ پوچ و بی‌معنای صهیونیسم را نمایان می‌کند

نویسنده و منتقد سینما

در بین فلاسفه دهه‌های آخر قرن بیستم، میشل فوکو زنگ‌تراز آن بود که زیر بار اصطلاح بی‌معنا و مسخره‌ای چون «پست‌مدرنیسم» برود. شاید او حداقل آن قدر شرافت داشت که اعتراف کند هنوز هم معنای مدرنیسم را درست نمی‌فهمد؛ چه رسد به فوکو بالای فوکو دیگری مثل پست‌مدرنیسم؟! یا شاید هم می‌دانست برای نظریه‌پردازی که یک عمر کوشیده است با هر چه «کلان‌روایت» در فلسفه، علم، تاریخ، سیاست، جامعه‌شناسی، انسان‌شناسی و... مخالفت کند، حالا خیلی مضحک است که خودش در چهارچوب یک عنوان من‌درآوردی جدید (همان قدر جدید در معنای مدرن پوچ و بی‌سر و ته، بلکه شاید خود پوچی بی‌سر و تهی‌تئوریزه هنوز هم به نام پست‌مدرنیسم دم به تله بدهد! آنگاه فوکو کمتر دچار ضد و نقیض‌گویی و پراکنده‌بافی است اما کسی که تقریبا برای نخستین بار و به‌صورت رسمی از این اصطلاح استفاده کرد، «فرانسوا لیوتار» در کتابی تحت‌عنوان «وضعیت پست‌مدرن» بود.

تلاش برای تفسیر معنای تاریخ

فعلا نه کاری با سرنوشت «شیء فی نفسه کانتی» دارم (که در پست‌مدرنیسم این‌ حدش هم انکار می‌شود و عملا همه چیز فاقد ذات!) و نه به «ژاک دریدا» و نه هیچ‌کدام از این بحث‌های بی‌سر و ته روشنفکری (مخصوصا در فضای داخلی ایران که معمولا تمامی این جنس حرف‌ها به‌شدت فخرخوشانه و مشتم‌کننده شده‌اند!) بلکه قصدم اشاره‌ای گذرا به یک‌گزاره از لیوتار است؛ مخالفت با هرگونه تلاش ممکن برای تفسیر معنای تاریخ. از طریق تلاش برای یافتن معنا و مفهومی برای آن؟!

اسرائیلیسم و جنبش دانشجویان آزادخواه

«اسرائیلیسم»، نخستین مستند «ارین اکسلمن» کارگردان و تهیه‌کننده یهودی‌تبار آمریکایی، ظاهرا سروصدای زیادی در دانشگاه‌های آمریکا و برخی از کشورهای غربی به‌پا کرده است. تا جایی‌که حتی برخی معتقد هستند یکی از عوامل موثر در اعتراضات گسترده محافل دانشگاهی آمریکا در حمایت از فلسطین، اکران همین مستند بوده است. تمامی اینها در حالی است که تقریبا هیچ‌کدام از کمپانی‌های بزرگ فیلمسازی هالیوود یا شبکه‌های تلویزیونی و غول‌های بزرگ رسانه‌ای

غرب، نه‌تنها حاضر نشده‌اند از این مستند حمایت کنند، بلکه بر سر راه انتشار آن نیز موانع متعددی ایجاد کرده‌اند. اگر این اطلاعات درست باشد، قیل از هر چیز باید به‌شدت ابراز تاسف کرد!

جهانی‌که افشای واقعیات را تاب نمی‌آورد

دست‌کم یکی‌اش ابراز تاسف برای جهانی‌تای این حد در جهل و حماقت غوطه‌ور که این مقدار از افشاگری در مورد واقعیات موجود را هم تاب نمی‌آورد، بلکه همچنان ترجیح می‌دهد دروغ بزرگی تحت‌عنوان «یک سرزمین بدون ملت، برای یک ملت بدون سرزمین» را باور کند. جهانی که مثلا جرأت ندارد از خودش بپرسد: چطور ممکن است یک سرزمین مقدس برای تمام ادیان ابراهیمی ده‌ها قرن بدون سکنه بومی بوده و چشم‌انتظار قومی مانده باشد که ناگهان حدود ۷۰ سال قبل سروکله‌شان پیدا شده است و تصمیم دارند دوباره به سرزمین شیر و عسل و زیتون لطف کرده و در آنجا ساکن شوند؟!

قبل از آن، این همه شیر و زیتون را چه کسی می‌خورد؟ آنجا سرزمین لب‌نیات فاسد و زیتون‌های گندیده که نبود؟

تفکر اسرائیلیسم علیه هموطنان دیروز

نمی‌دانم تا به حال خانه فروخته‌اید یا نه. من حدود ۱۵ سال پیش شدیداً به پول نیاز داشتم و مجبور شدم خانه‌ام را برای فروش بگذارم. از نظر مالی هر روز فشار بیشتری‌شد

و سروکله مشکلات متعددی پیدا؛ اما مشتری برای آن خانه نه‌نمی‌خواهم تراژدی فروختن آن خانه و سال‌ها مستاجری و دره‌دری را دوباره به خاطر بیاورم، چه رسد به این‌که برای شما تعریفش کنم؟! فقط قصدم این است که خودتان را در چنین وضعیتی تصور کنید. خانه‌ای داریدومی‌خواهید آن را بفروشید. درست؟ برای چند نفر از ما مهم است که مشتری از کلیمی‌های همدان باشد یا یک زرتشتی یزدی؟! اگر مثلا نماینده و وکیل یک شرکت بلژیکی قصد خرید آن خانه را داشته باشد، برای من و شمای فروشنده فرقی می‌کند؟ (مخصوصا این‌که بشود کمی گران‌تر و به‌قیمت‌تر فروخت!) انصافا چند نفر در این آشفته‌بازار مسکن حاضر می‌شوند خانه‌شان را به یک‌سوم

می‌رسد او قصد دارد پس از حدود ۶ سال، فیلم جدیدی بسازد، اما تابستان امسال برای سری جدید اخراجی‌ها ۴ درخواست پروانه ساخت داد که مجوز ساخت این فیلم اواخر مردادماه در سازمان سینمایی صادر شد.

فیلم اخراجی‌ها محصول سال ۱۳۸۵ نخستین فیلم بلند داستانی مسعود ده‌نمکی، یک‌کمدی جنگی بود که تأییش از پایان دهه ۸۰ خورشیدی، سه‌گانه آن تولید شد.

چگونه حیثیت فرهنگ غرب بر باد رفت

به‌نظرم سروصدایی که مستند اسرائیلیسم در آمریکا و برخی از کشورهای غربی ایجاد کرده، قبل از آن‌که به خود این فیلم ربط داشته باشد، به وضعیت عجیب و غریب دنیای معاصر و به‌ویژه خود اوضاع فلسطین اشغالی بازمی‌گردد؛ وضعیتی همان‌قدر اسفناک و وخیم برای وجدان بشری که مسخره و مضحک برای کل گفتمان اومانیستی غربی و مدعیان لیبرال دموکراسی است. اسرائیل که در ظاهر سرزمین کوچکی به نظر می‌رسد، در باطن اما حکم سوراخ‌کنشادی را پیدا کرده که دارد تمام حیثیت سدها ساله رنسانس و ارزش‌های فکری، فرهنگی و حقوقی چنین تاریخی را به‌باد می‌دهد، سوراخی که هیچ‌کدام از روشنفکران غربی نیز نمی‌توانند با هیچ‌یک از کتاب‌ها، مقالات، سخنرانی‌ها و نظریه‌پردازی‌هایشان آن را بیش از این پر کنند و نگه‌دارند و ترک‌خوردن و شکستن شدت سرش را به‌توقیع بیندازند. سوراخی که امروز دیگر تبدیل به یک‌چاه ویل‌شده و از قطعه‌نامه‌های سازمان ملل و حیثیت‌های موسوم به حقوق بشر و اعتبار دادگاه‌های بین‌المللی چون لایحه و... گرفته تا صدها سال چرندبافی‌گفتمان اومانستی را فرومی‌بلعد!

چرا اسرائیلیسم مهم است!

اسرائیلیسم روایت یک زن و مرد یهودی‌تبار آمریکایی است که از کودکی تحت‌پرورگاندنای شدید محافل صهیونیستی آمریکا شست‌وشوی مغزی شده‌اند و در جوانی به ارتش اسرائیل پیوسته‌اند و بعد از این‌که خودشان از نزدیک اوضاع این سرزمین و حجم وسیع ظلم و جنایات دولت آن را دیده‌اند، دیگر نتوانسته‌اند ادامه دهند و حالا (به‌عنوان یهودی آمریکایی) بر ضد صهیونیسم فعالیت می‌کنند. زنی که تا حد مشاور سندرز (یکی از نامزد‌های نسبتاً مطرح ریاست‌جمهوری آمریکا) بالا می‌رود، اما با اعمال نفوذ صهیونیست‌ها در کمتر از چند روز برکنار شده و آماج حملات و لجن‌پراکنی‌های رسانه‌ای می‌شود. و مردی که نمی‌تواند بدون ترک‌یدن بغض و سردادن گریه از خاطراتش در ارتش اسرائیل حرف بزند و افشاگری کند! اسرائیلیسم فیلمی خوش‌ساخت از نظر حرفه‌ای (نمونه‌ای مدرسه‌ای و الگو برای مستندسازی) و همان‌قدر جسور و بی‌پروا در محتواست که آرام و باوقار در روایت پیش می‌رود.

این سه‌گانه در گذر زمان با حاشیه‌های مختلفی همراه بود و ماجراهایش بُعدسیاسی هم پیدا کردند که اوج آن هنگام اکران آخرین سری فیلم در سال ۱۳۹۰ بود؛ زمانی که اخراجی‌ها ۳ مسعود ده‌نمکی و جدایی‌ناذر از سیمین اصغر فرهادی به اکران نوروزی رسیدند.

از همان روزهای آغاز اکران این دو فیلم در نوروز، فضایی دوقطبی میان طرفداران و منتقدان دو فیلم ایجاد شد تا جایی‌که حاشیه‌های این فضا را به عنوان پدیده‌ای نوظهور در سینمای ایران تعبیر کردند.

برش

اسرائیل؛ از اشغال فلسطین تا استحاله آمریکا

کلمه «اسرائیلیسم»، به‌عنوان نام مستندی با محوریت یهودیان آمریکا، کنایه‌آمیز است. معمولاً به معنای اصالت اسرائیل یا مکتب اسرائیل استعمال می‌شود. وقتی مستند را ببینید و به پایان برسانید، کنایه پنهان در این نام، پیدا می‌شود. موضوع مستند، بررسی یک‌گزاره در میان یهودیان آمریکایی است. کسانی که در خانواده‌ای یهودی، ساکن ایالات متحده هستند و تولد و زیست آنها در این کشور است. گزاره این است که نسل‌های آینده یهودیان آمریکا، باید به این باور برسند که هویت یهودی آنها، با محبت‌ورزیدن به اسرائیل معنادار است و اگر به اسرائیل باور تام و تمام ندارند، باید در یهودی بودن خود شک کنند.

پرسشگری مستند، از اساس این گزاره شروع می‌شود: آیا این گزاره درست است؟! تئوریک یهودی به رفتار و موجودیت اسرائیل نگاه همراه با انتقاد داشته باشد. اگر اسرائیل را نپذیرد و معتقد باشد که رژیم اسرائیل نژادپرست است، آیا باهم یهودی است؟ ایده «یهودی از خود متفرغ» یعنی چه؟ چه کسانی این عبارت را درباره چه کسانی به کار می‌برند؟

همه ما در جریان هستیم که سرمایه‌داران یهودی، عمدتا ابرسرمایه‌داران دنیای امروز هستند (لروما هم در فهرست ۵۰۰ سرمایه‌دار فوربس حضور ندارند). از طرفی سیاست کلی ایالات متحده، لاقابل درباره اسرائیل را این جماعت هدایت می‌کنند.

همین جماعت به فکر آینده همبستگی اسرائیل و آمریکا هستند و می‌دانند که به‌رحال دیر یا زود میدان دست نسل بعد از خودشان می‌افتد و اگر نسل بعد هم مثل خودشان پشتپیشان اسرائیل نباشند، اسرائیل از بین خواهد رفت.

بر اساس این نگاه، مراکز گوناگون آموزشی و فرهنگی برای یهودیان راه‌اندازی کرده و گزاره مذکور در سطور گذشته را محور آموزش کودکان و نوجوان یهودی در آمریکا قرار داده‌اند. رویدادهای سالانه و فصلی در اسرائیل برگزار می‌شود و به‌صورت رایگان، جوانان یهودی به این رویدادها می‌روند و از نزدیک با سرزمین‌های اشغالی آشنا می‌شوند. اسم این مجموعه برنامه‌ها را گذاشته‌اند «حقوق تولد». مستند اسرائیلیسم با یکی از این متولیان آموزش و پرورش یهودی صحبت می‌کند. او می‌گوید: «اگر از من بپرسند با ۱۰۰ میلیون دلار، برای آموزش جوانان یهودی چه می‌کردی؟ پاسخ می‌دادم شرایط سفر آنها به اسرائیل را فراهم می‌کردم.»

اما برگردیم به جریان روایت در مستند. از میان خیل یهودیانی که به سرزمین‌های اشغالی تحت برنامه حقوق تولد سفر می‌کنند، کسانی هستند که بعد از مدت‌ها که از کودکی تحت تعلیم این برنامه‌ها رشد کرده‌اند، در ارتش اسرائیل مدتی خدمت کرده‌اند و رفتار اسرائیل با مردمان بومی ساکن آنجا را دیده‌اند، اما حالا دیگر به این‌که اسرائیل برای یهودیان نجات‌بخش است، باور ندارند؛ منتقد سفت‌وسخت سیاست‌های اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی هستند، آپارتاید اسرائیل علیه مردمان بومی آنجا را نقض آشکار حقوق بشر می‌دانند و نمی‌پذیرند که یهودی بودن آنها با حمایت از اسرائیل معنا دارد.

سازندگان این مستند، به‌سراغ دو تن از این افراد رفته و در یک روایت موازی با دیگر فعالان حقوق بشری، تلاش می‌کنند دلایل آنها را واکاوی کرده، نشان دهند که واقعیت این است یا آن؟ و در نشان دادن این بحث، مستند موفق عمل کرده و شما در پایان مستند به‌وضوح درمی‌یابید که مبنای رفتار آنها چیست و چرا علیه اسرائیل موضع دارند. آنچه بر جذابیت اسرائیلیسم افزوده، مصاحبه با کسانی است که موافق آپارتاید اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی هستند، موافق اشغالگری اسرائیل هستند و از متولیان برنامه حقوق تولد به حساب می‌آیند. تصاویر کمتر دیده‌شده‌ای از درون جامعه یهودیان در این مستند دیده می‌شود که برای ما ایرانی‌ها ناگذازی دارد و بسیاری از ما، اسرائیل و یهودی جماعت را از درون خودشان ندیده‌ایم! اصل این تضاد در درون خود یهودیان آمریکاست و غیریهودیان نقشی در این ماجرا ندارند.

«سرزمین بدون مردم، برای مردم بدون سرزمین» یا «یهودیان در یک تهدید دائمی به سر می‌برند»، گزاره‌هایی هستند که در مستند به‌عنوان تعلیم یهودیان در آمریکا، از زبان خود جوانان یهودی، به‌آن اشاره می‌شود. در حالی که وقتی با واقعیت روبه‌رو شدند و دیدند که واقعاً آنجا یک سرزمین بدون مردم نیست، بومیان فراوانی در آنجا زیست داشته‌اند که به مرور زمان توسط اسرائیل یا کوچ اجباری شده یا پاکسازی قومی شده‌اند، به اسرائیل بدبین شده و تلاش کردند این حقایق را به هم نسلان خودشان هم منتقل کنند.

در مجموع این مستند، نگاه به مناقشه اسرائیل و فلسطین را در میان یهودیان آمریکایی که اصلی‌ترین حامیان اسرائیل هستند، روایت می‌کند. اگر به این مستند علاقه‌مند هستید، می‌توانید در سکوی عماریار و

بازرنویس اختصاصی عماریار آن را تماشا کنید.

فیلم اسرائیلیسم

تولید

همراهی علیرضا خمسه با «گیله پیرمرد»

علیرضا خمسه، بازیگر پیشکسوت و ستاره سینمای کمدی ایران در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ با حضوری متفاوت در فیلم «گیله پیرمرد» از اردشیر کاظمی گفت. این مستند سینمایی به کارگردانی علی رستگار و

تهیه‌کنندگی میلاد باقری که این روزها در مرحله اصلاح رنگ و نور قرار دارد، به‌زودی آماده نمایش می‌شود. در کارنامه علیرضا خمسه و اردشیر کاظمی، کارهای مشترکی چون سریال «پایتخت ۲» (سپروس مقدم) و فیلم «شکلات داغ» (حامد کلاه‌داری) به چشم می‌خورد. علیرضا خمسه که این روزها دو فیلم «شهر گره‌ها ۲» سید جواد هاشمی و «ملاقات با جادوگر» جمشید بهرامیان را بر پرده سینماها دارد، از آخرین چهره‌هایی است که جلوی دوربین گילה پیرمرد رفت. پیش از او هنرمندانی چون کیانوش عیاری، علی مصفا، سروش صحت، بهاره رهنما، همایون اسعدیان و امیرشهاب رضویان در این مستند حاضر شده بودند. مستند گילה پیرمرد که به شخصیت و زندگی اردشیر کاظمی، بازیگر سینما و تلویزیون می‌پردازد، برای حضور در هجدهمین جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت آماده می‌شود.

اکران

فراخوان پانزدهمین جشنواره مردمی فیلم عمار

دبیرخانه جشنواره مردمی فیلم عمار فراخوان پانزدهمین دوره این رویداد سینمایی را در چهار بخش «رقابت اصلی جشنواره»، «فیلم ماه»، «اکران مردمی» و «جوایز مردمی» اعلام کرد. در بخش رقابت اصلی جشنواره آثار دریافتی با قالب‌های داستانی، مستند،

پویانمایی، نماهنگ، تولیدات تلویزیونی، برنامه اینترنتی، فضای مجازی، تولیدات ویدئویی و تصویری با استفاده از هوش مصنوعی، فیلم‌ما و فیلمنامه در موضوعات «نهضت جهانی مستضعفین»، «نظم جدید جهانی»، «آرمان روح...»، «جمهور پیروز»، «عدالت»، «روایی ایرانی»، «حافظه ملی»، «جنگ اقتصادی» و «جنگ فرهنگی» با هم به رقابت می‌پردازند. براساس این فراخوان، هنرمندان تا ۱۷ آبان فرصت دارند اثر خود را در پایگاه جشنواره به نشانی Fanoos.AmmarFilm.ir ثبت کنند و تحویل جشنواره دهند. نمایش آثار بخش مسابقه به‌صورت حضوری در سینما فلسطین تهران و نمایش برخط آثار منتخب در بسترهای جشنواره، دی ماه سال جاری خواهد بود. در ادامه متن فراخوان آمده است: در آستانه سی‌وششمین سالگرد صدور پیام (منشور هنر انقلاب اسلامی)، در شرایطی این جشنواره را آغاز می‌کنیم که «هنر انقلاب» همچون پیام و ایده‌های اصلی انقلاب اسلامی، محصور در مرزهای رسمی ایران نمانده است.

آغاز اکران بین‌المللی «ببعی قهرمان»

انیمیشن سینمایی «ببعی قهرمان» به کارگردانی حسین مسافران‌دگان و میثم حسینی و تهیه‌کنندگی محمدمهدی مشکوری در نخستین اکران بین‌المللی خود در کشور قزاقستان، با دوبله روی پرده سینما می‌رود. این انیمیشن که قبل‌تر از نسخه سریال آن استقبال شده بود، روایتی جذاب و امیدآفرین است تا به جامعه مخاطب خود این باور را منتقل کند که «خواستن توانستن است». ببعی قهرمان پیش‌از این در چهار دودومین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر دیپلم افتخار بهترین انیمیشن را از آن خود کرده بود. این اثر با تکنیک سه‌بعدی طراحی و ساخته شده و به‌زودی در سینماهای کشور اکران می‌شود.

